

บทบรรณาธิการ

สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ เริ่มจากวารสารขนาดเล็กจำนวนหน้าไม่มากนัก เมื่อปี พ.ศ. 2541 ใช้ชื่อว่า สารทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ครั้นต่อมาเปลี่ยนชื่อมาเป็น สารโครงการอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ เพราะเปลี่ยนชื่อเป็นหน่วยงานชั่วคราวเป็นโครงการจัดตั้ง และในที่สุดก็ชื่อวารสารนี้ว่า สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ตามชื่อหน่วยงานที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งจากสภามหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2553 การดำเนินงาน สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ต่อเนื่องกันมาตามลำดับ มิได้หยุด จากจำนวนหน้าน้อยขนาดกระดาษเอสี่ ออกเดือนละ 1 ฉบับ เปลี่ยนมาเป็นขนาดเล็กลง จำนวนหน้ามากขึ้นออกตามวาระ 6 เดือน 1 ฉบับ หรือ ปีละ 2 ฉบับ ก่อนจะออกเป็น 2 ฉบับ ต่อปีนั้นไม่ต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิอ่านตรวจสอบก่อนการตีพิมพ์ ครั้นเปลี่ยนมาเป็นออกปีละ 2 ฉบับ เมื่อราว 3 ปี ที่ผ่านมาก็ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละด้านอ่านตรวจสอบความถูกต้องก่อนจะตีพิมพ์ ทั้งด้านเนื้อหา และรูปแบบ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดคุณภาพทางวิชาการมากขึ้นกว่าที่ผ่านมา และมีเนื้อหาหลากหลายมากขึ้นไปอีก งานเขียนที่ตีพิมพ์มีทั้งบทความวิจัย บทความวิชาการ เป็นหลัก และมีบทความวรรณกรรม บทร้อยกรอง อีกส่วนหนึ่งด้วย การดำเนินการที่ปรับเปลี่ยนใหม่นี้ส่งผลต่อการสื่อสารทางศิลปะและวัฒนธรรมได้ดี เพราะนอกจากจะมีผู้สนใจอ่านมากขึ้นแล้ว ยังมีการส่งบทความวิจัยมาตีพิมพ์ของนักศึกษาปริญญาโท เอก และผู้ที่ขอยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์จึงได้เปิดตัวสู่บรรณสารและบรรณพิภพกว้างออกไปอีก

สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ฉบับนี้ มีบทความวิจัย บทความวิชาการ ส่งมาตีพิมพ์หลายเรื่อง รวมทั้งบทความวรรณกรรม และร้อยกรองที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ บทความ โนรา: การอนุรักษ์และพัฒนา โดย ชวน เพชรแก้ว บทความ Traditional Dance in Malang: Its Changes, Existence, Challenges, and Continuity in the Globalization Era โดย Suparmi, M.Pd. และ Gatut Susanto, M.M., M.Pd บทความขอได้ไหว้รับ: ไร่ไร่ วัดเจดีย์ โดย อนุชสรุา เรื่องมาก บทความกลยุทธ์นักบริหาร: การจัดการด้านการสื่อสารโครงการ โดย นันทดา จันทศิริ บทความโนราชาติท่าร่วมสมัย โดย ธรรมนิത്യ นิคมรัตน์ บทความ ทูทางสังคมกับข้อเสนอเชิงนโยบายของการบูรณาการทุนทางสังคมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดย ปิณณพงค์ วงศ์ณาศรี

บทความการเปลี่ยนแปลงสิทธิในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ป่าประ และความขัดแย้ง: กรณีศึกษาป่าประในเขตอุทยานแห่งชาติเขานัน อำเภอนบพิตำ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดย สายฝน จิตนุพงศ์ และบทวิจารณ์วรรณกรรม หนังสือเรื่อง ว่างยังวุ่น: ชนชั้น เพศสภาพ และเวลาว่างของผู้หญิง โดย สราวุฒิ ทองศรีคำ ผลงานเขียนรูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าวนี้อ่านมีคุณค่าต่อผู้อ่านไม่น้อยตามความสนใจและประโยชน์ที่จะนำไปใช้ แต่เชื่อว่ามีผู้อ่านแล้ว ก็จะได้ความรู้ ความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์อย่างแน่นอน ผลงานเขียนทั้งหมดไม่ว่ารูปแบบใดล้วนแต่เป็นผลงานเขียนของผู้รู้ และผู้ชำนาญทางด้านนั้น ๆ ทั้งสิ้น จึงเชื่อมั่นได้ว่ามีความแม่นยำในเนื้อหาอย่างแน่นอน เนื้อหาของสิ่งตีพิมพ์ในสารสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จึงได้มีการนำเอาไปอ้างอิงในการเสนองานทางวิชาการในลักษณะต่าง ๆ ของนักวิชาการกลุ่มต่าง ๆ ทั้งในภาคใต้ ภาคอื่น ๆ และต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้คณะกรรมการจัดทำสารสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร จึงมีความตั้งใจที่จะพัฒนา สารสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ให้ดีขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเพื่อเข้าสู่มาตรฐานชาติ หรือ ทีซีไอ ซึ่งเป็นการแสดงถึงความได้มาตรฐานของวารสารที่ออกมาสู่สังคม สารสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ก็ประสงค์ดังที่กล่าวนี้อีก หนึ่งมหาวิทยาลัยฯ ก็มีนโยบายในเรื่องนี้ และคอยกระตุ้นให้วารสารของมหาวิทยาลัยฯ ที่ออกอยู่ได้ดำเนินการในเรื่องนี้ด้วยความเอาใจใส่ จึงเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการดำเนินงาน สารสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่จะต้องดำเนินการเพื่อไปสู่เป้าหมายดังกล่าวนี้อย่างเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ขอขอบพระคุณผู้เขียนผลงานในสารสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากรทุกท่านที่ทำให้ สารสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ได้มีตัวตนอยู่ได้ เพราะถ้าไม่มีผลงานเขียนลงตีพิมพ์ สารสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ก็ออกมารับใช้สังคมไม่ได้ งานเขียนที่ลงตีพิมพ์ในวารสารหรือสารสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร ทุกฉบับ จะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับศิลปะและวัฒนธรรม หรือวัฒนธรรม ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับชื่อวารสาร ชื่อหน่วยงาน และบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานนี้ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

ศิลปะและวัฒนธรรม หรือวัฒนธรรมเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะเป็นสิ่งที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาตินั้น ๆ หากประเทศชาติใด ๆ มีศิลปะและวัฒนธรรมหรือวัฒนธรรมมาก ย่อมบอกได้ว่าคนในประเทศ ชาตินั้น ๆ มีความเฉลียวฉลาดในการคิดสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเรื่อง ประเพณี อาหารการกิน สิ่งของเครื่องใช้ ภาษา และวรรณกรรม เป็นต้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ตรัสให้คนไทย

ได้ตระหนักและรับรู้ว่าการรักษาศิลปะและวัฒนธรรม หรือวัฒนธรรมเป็นการรักษาชาติ พระราชดำรัสนี้นับว่าสำคัญมาก หากคนไทยส่วนใหญ่เดินตามรอยเบื้องพระยุคลบาทแล้ว สิ่งที่ดีงามทั้งหลายก็จะติดตามมาโดยไม่ต้องสงสัย เพราะเราได้ทำหน้าที่รักษาชาติ ประเทศ และคนไทยแล้ว สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ จึงได้มีส่วนแบ่งในการทำหน้าที่นี้ มายาวนานเกือบ 20 ปี จึงใคร่เชิญชวนผู้รู้ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนผลงานทางวิชาการ ด้านศิลปะและวัฒนธรรมส่งไปลงตีพิมพ์ในสารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ ทั้งนี้เพื่อให้เกิด คุณค่าต่อคนไทย ประเทศไทยต่อไปอย่างต่อเนื่อง

ขอขอบพระคุณผู้เขียนทุกท่านที่ส่งผลงานมาลงตีพิมพ์ในสารอาศรมวัฒนธรรม วลัยลักษณ์ ฉบับนี้ จึงทำให้สารอาศรมวัฒนธรรมวลัยลักษณ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์เต็มตามที่ คณะกรรมการดำเนินงานตั้งใจ ขอให้ความดีในการให้วิทยาทานของท่านต่อผู้อ่านจงส่งผล ให้ท่านประสบแต่ความสุขตลอดไป

รองศาสตราจารย์ ดร.สืบพงศ์ ธรรมชาติ
 บรรณาธิการ
 ธันวาคม 2558